

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijsch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En de natiën der aarde zullen haar eeren, en zullen zeggen: „Zekerlijk, Zion is de stad onzes Gods, en zekerlijk Zion kan niet vallen, noch uit hare plaats bewogen worden, want God is aldaar en de hand des Heeren is aldaar, en Hij heeft bij de kracht Zijner macht gezworen, hare zaligheid en hare hooge toren te zijn.

LEER EN VERBONDEN 97 : 19, 20.

No. 14.

15 Juli 1908.

13de Jaargang.

HET PIONIER MONUMENT TE SALT LAKE CITY.

HET PIONIER MONUMENT.

Op 24 Juli zal het 61 jaren geleden zijn, dat de Heiligen der laatste Dagen in de Salt Lake vallei aankwamen. Lang was de reis geweest door de wildernissen, zwaar en groot waren de moeilijkheden en beproevingen door hen ondervonden en woest en onherbergzaam was de vallei, die een rustplaats voor het volk des Heeren zou zijn, toen zij er aankwamen. Maar de belofte was gegeven, dat de wildernis zou bloeien als een roos, en op God vertrouwende togen zij aan den arbeid. En wij kunnen getuigen, dat hun geloof en arbeid niet te vergeefs is geweest.

Het dankbare nageslacht herdenkt ieder jaar het gewichtige feit, dat de Salt Lake vallei door de pioniers voor het eerst werd betreden en het is geen wonder, dat een monument is opgericht, om dit gewichtige feit te herdenken. Het standbeeld — waarvan de afbeelding op de voorgaande bladzijde is afgebeeld — kost 80.000 Dollars. Dit geld is door vrijwillige bijdragen bijeengebracht, voornamelijk door de leden der Mormoonsche Zondagsscholen.

Dit standbeeld stelt voor Brigham Young, den grooten leider van het volk des Heeren in deze laatste dagen, zijne hand uitstreckende over de vallei, het volk aanwijzende, dat dit de plaats van ruste zijn zal. Indien hij geen profeet Gods geweest was, had hij nimmer zulk een groot werk kunnen doen. Vele personen, niet tot de Kerk behorende eerbiedigen Brigham Young als een groot man, als de grondlegger van Utah, dat de koningin van het Westen genoemd wordt. Verder bevinden zich de afbeeldingen van een Indiaan en een Jager aan de zijden van het monument, zooals op de afbeelding zichtbaar is. Aan den voorkant der afbeelding is een Pionier afgebeeld, gekampeerd zijnde gedurende den tocht door de wildernis. De man staat op wacht, de vrouw is bezig het avondmaal te bereiden en kinderen zijn spelende. Aan de andere zijde is een steen, waarop de namen zijn van de pioniers die de Salt Lake vallei bereikten, op 24 Juli, 1847.

Het geheel is omgeven door een mooi hek, het wordt steeds door reizigers bezichtigd en is een sieraad voor de stad.

R E D E V O E R I N G .

Gehouden door ROMANIA B. PENROSE te Rotterdam, op Zondag 21 Juni 1908

Mijne geliefde broeders en zusters: Ik ben zeer verheugd wederom met u samen te zijn. Ik heb het Congres van vrouwen te Amsterdam bijgewoond. Door onzen Gouverneur ben ik als eene afgevaardigde van den staat Utah aangesteld. Ik heb een zeer aangename tijd

gehad. Eenige honderden vrouwen waren in dit groote Congres te zamen, zij waren van de verschillende landen der wereld. Een groot aantal talen werden gesproken, maar ook een groot aantal der afgevaardigden spraken Engelsch. Gij ziet, dat de Engelsche taal over de geheele wereld wordt gesproken. Die vergadering werd genoemd: „Het Internationale Congres voor het Kiesrecht voor vrouwen.” Het doel was, om de vrouwen te helpen hun stemrecht te verkrijgen, dat is, het recht tot stemmen te hebben in openbare verkiezingen. In een groot aantal landen hebben de vrouwen stemrecht. In vier staten der Vereenigde Staten hebben vrouwen hetzelfde recht als mannen. Ik geloof dat Utah de eerste staat was, om aan de vrouwen het stemrecht te geven.

Het volk der wereld heeft gedacht, dat de vrouwen van Utah geminacht werden. Dit is zoo niet, zij zijn de meest vrije in de wereld. Vrouwen die het Evangelie verstaan en behooren tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, genieten volkomen vrijheid. Zij stemmen in alle verkiezingen voor de Kerk, Staat of Stad.

De vrouwen van de Heiligen der laatste Dagen zijn grootendeels in Zusters-Hulpvereenigingen georganiseerd, en mijn zending in Europa is voornamelijk in die richting. Het is tot de zusters dat ik gewoonlijk spreek. Ik heb vernomen, dat gij een zeer goede zuster-vergadering in Rotterdam hebt. Ik hoop dat gij goede orde zult hebben in uwe vergaderingen. Het is zeer noodig dit te doen, als gij den Geest des Heeren met u verlangt te hebben. De Geest des Heeren is niet op plaatsen van wanorde. Als gij een program hebt, ziet dan toe, dat er goede orde heerscht.

In Liverpool hebben wij dikwijls onze getuigenis vergadering volgende op den vastendag vergadering. De volgende vergadering is eene muzikale bijeenkomst, dan hebben wij zang, voordrachten en instrumentale muziek. De andere twee vergaderingen in de maand gebruiken wij tot het doen van naaiwerk enz., en gedurende die naaivonden wordt er door iemand een goed artikel voorgelezen. Die vergaderingen zijn niet alleen in het voordeel van de armen, maar zij zijn voor de zusters, om zich te ontwikkelen.

Een gewichtig iets is het dat de zusters in deze vergaderingen kunnen verrichten, dat is, om georganiseerd te werken, hunne bestuursleden te ondersteunen, alle jaloeschheid en kwaad spreken weg te doen. Gij hebt in deze vergadering gezien hoe wij de autoriteiten der Kerk ondersteunen. In onze vergaderingen ondersteunen wij de bestuursleden. Soms denken de zusters meer te weten dan de presidente. Het maakt geen verschil of gij dit doet, het is uw plicht die presidente te ondersteunen zoo lang zij in hare roeping is. Zij is daar geplaatst door de macht van het Priesterschap en uit eerbied voor dat Priesterschap moet gij haar ondersteunen.

Het is zeer noodig te leeren als eene vereeniging te werken, want als wij in den hemel komen, als wij er ooit zullen komen, dan zullen wij in volmaakte orde werken. Wij moeten met die orde hier beginnen. Wij moeten met die orde in onze gezinnen aanvangen. De vrouw moet den man ondersteunen en de man de vrouw, als hoofden van het gezin. Kinderen moeten geleerd worden gehoorzaam te zijn. De vader en moeder moeten het gezin met liefde en vriendelijkheid besturen. Zij zouden de gemoedsstemming van ieder kind bestudeeren en hun in overeenstemming daarmede onderwijzen. Leer ieder kind de rechten van de andere broeders en zusters te eerbiedigen.

Een van de voornaamste plichten in het gezin is de kinderen de beginselen van het Evangelie te onderwijzen. Gij denkt misschien dat zij die beginselen verstaan, dat zij die in de Zondagsschool leeren, maar zij moeten te huis onderwezen worden. Sommige kinderen leeren die dingen gemakkelijker dan anderen. De vader en moeder moeten zorg dragen, dat hunne kinderen de eerste beginselen van het Evangelie verstaan. Er zijn een groot aantal gezinnen, zelfs in Utah, die denken dat de kinderen deze beginselen in de Kerk en de Zondagsschool leeren, maar dikwijls is dit niet het geval. Groote zorg moet gedragen worden, om te waken, dat die beginselen volkomen in hun gemoed ingeprent worden. Wij moeten onze kinderen in de wegen des Heeren onderwijzen. Die geesten zijn aan de zorg van vader en moeder toevertrouwd en hebben een recht op alles wat wij voor hen doen. Wij moeten daarom onze plichten volkomen verrichten, wij moeten getrouw zijn. Een kind dat opgevoed is in de beginselen van het Evangelie zal bekwaam zijn de wereld in te gaan, verzoekingten te weerstaan en de booze paden te vermijden.

Wij weten dat wij allen kinderen Gods zijn en wij zijn op deze aarde gezonden, als in eene school om het verschil tusschen goed en kwaad, licht en duisternis, droefheid en vreugde te leeren. In het gezin moeten die beginselen aan de kinderen geleerd worden. Als zij in dit leven in dit licht zullen wandelen, dan zullen zij toegelaten worden in het Koninkrijk van God. Dit is het groote doel van het Priesterschap, de kinderen te leeren den rechten en smallen weg te vinden, die terugvoert tot den Vader in den hemel. Onze Vader in den hemel is zeer bezorgd over iederen geest op aarde. Wij moeten in het gebed tot Hem gaan, des morgens en des avonds ten minste, om Hem te vragen ons te leiden gedurende den dag. Hij heeft gezegd: „Vraagt en gij zult ontvangen”, en het minste wat wij kunnen doen is, Hem om zijne bescherming vragen.

Wij als leden der Kerk weten, dat wij den waren God dienen, die ooren heeft, om te hooren, oogen om te zien, of onze daden goed of kwaad zijn. Wij weten, dat wij den God met een lichaam, lichaamsdeelen en hartstochten dienen. Wij kunnen altijd op Zijne hulp en

bijstand rekenen en dit geeft ons eene vreugde die niets anders in de wereld geven kan.

Het is een plicht der vrouw zoowel als van den man, dit Evangelie te verspreiden onder hunne familie en vrienden. Wij hebben de paarl van groote waarde gevonden en wij zijn verlangend, dat allen die wij lief hebben hetzelfde voorrecht zullen genieten. De vrouwen kunnen veel doen om de ouderlingen te helpen. Als wij goede orde in onze vergaderingen houden en het volk der wereld toonen, dat wij de kinderen van God zijn, dan zullen wij misschien in hen eene belangstelling opwekken, om meer van het Evangelie te weten. Op deze wijze kunnen wij middelen zijn, om de ouderlingen te helpen uitgenoodigd te worden, hun de beginselen van het Evangelie te onderwijzen. Gij kunt ook traktaatjes en boekjes uitgeven.

Gij moet uwe zusters bezoeken. Als gij namen op uwe boeken hebt van hen die uwe vergaderingen niet bijwonen, dan moeten er leerareessen aangesteld worden om die zusters te bezoeken. Misschien zijn zij eenigszins ontmoedigd geworden en als gij hen zult bezoeken en hun laat gevoelen, dat gij hen liefhebt, zelfs al hebt gij geen stoffelijke hulp aan te bieden, dan zullen zij veel getroost worden.

Als gij de armen bezoekt, dan moeten die onderwezen en getroost worden op verschillende manieren. Vele van die armen gezinnen zijn zoo ontmoedigd, dat zij hunne woningen niet zindelijk houden. Dit is een groot beginsel onder de Heiligen der laatste Dagen, zij moeten hunne woningen zindelijk houden, als zij den Geest des Heeren daar verlangen. Ik ben bekend met eene zekere dame, die altijd zorg droeg, dat de stoep van haar huis schoon was, Zij zeide bevreesd te zijn, dat als er een engel zou komen en de stoep vuil zou zien, hij niet binnen zou treden. Het voornaamste is echter onze harten rein te houden, opdat wij den Geest des Heeren met ons kunnen hebben, zoo dat wij kunnen opgroeien in de kennis van het Evangelie.

De eerste beginselen die hier onderwezen worden, zijn slechts het begin van het Evangelie. Er zijn een groot aantal andere dingen die genoten kunnen worden in deze Kerk, maar een tempel is noodig om dat werk te doen. Ik bedoel het werk voor de levenden en de dooden. Een ieder moet zooveel mogelijk zijne voorgeslachten trachten uit te vinden, terwijl gij in de wereld zijt, opdat gij het noodige werk voor hen kunt doen of laten doen. Houd een lijst van uwe eigene familie, van de namen en ouderdom van uwe vaders en moeders, wanneer zij gehuwd zijn, een verslag van ieder kind, en als er een gestorven is, dan moet de datum opgeschreven worden.

Ik wil u mijn getuigenis geven, dat ik weet dat dit het ware Evangelie is, dat ik weet, dat Joseph Smith door God gezonden is in deze laatste dagen, dat hem de beginselen van het Evangelie onderwezen zijn door eenen engel. Hij leerde de beginselen van Christus

en heeft het Heilige Priesterschap ontvangen, zooals het in de dagen van Christus bestond. Dit Priesterschap is het groote verschil tusschen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en de andere kerken der wereld. Al die ouderlingen die onder u zijn, hebben volmacht om het Evangelie te prediken. Ik bid, dat gij vriendelijk voor hen zult zijn, vraag hen om raad, ontvang hen in uwe woningen en gij zult er door gezegend worden.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De haljaarlijksche conferentie van de Arnheemsche Afdeeling zal op Zondag, 26 Juli, a.s. plaats hebben. De vergaderingen zullen worden gehouden 's morgens 10 uur en 's avonds 6 uur in het Centraal Gebouw, Bakkerstraat, Arnhem. Al de heiligen en vrienden worden hartelijk uitgenoodigd, deze vergaderingen bij te wonen, en hunne vrienden mede te brengen.

De Priesterschap vergadering voor de Zendingen zal op Maandagmorgen, 27 Juli, plaats hebben.

KERKNIEUWS.

Het verslag van de Zondagsscholen der Kerk, toont aan, dat aan het einde van het jaar 1907, er 1105 Zondagsscholen in de Kerk waren. Het aantal leerlingen was 121,285, waarvan 58,029 mannelijke en 63,256 vrouwelijke, met 13,663 leden van de klassen voor ouders, en 17,883 ambtenaren, leeraars, en leeraren, een totaal aantal dus van 153,525 ambtenaren en leden in de Zondagsscholen der Kerk. Van dit aantal zijn er 129,000 die het Woord van Wijsheid onderhouden. In alle opzichten maakt dit werk groote vorderingen. Dit verslag behoort allen aan te moedigen nog steeds meer vooruitgang en verbetering te maken in dit gewichtig werk.

ONTSLAG EN BENOEMING.

President Robt. S. Folland van de Amsterdamsche Conferentie is eervol van zijne zending ontslagen. Hij arriveerde '30 Augustus 1906 te Rotterdam. Vanaf 23 September 1906 tot 5 September 1907 was hij Secretaris van de Zending, daarna was hij werkzaam in Amsterdam, en op 7 Januari 1908, aangesteld om over die Conferentie te presideeren.

Ouderling Fred. Tadge is aangesteld als President van de Amsterdamsche Conferentie.

BRIGHAM YOUNG, DE GRONDLEGGER VAN UTAH.

Op 1 Juni werd den dag herdacht waarop Brigham Young werd geboren. Ieder jaar herdenken zijne nakomelingen en vrienden het feit, dat deze groote geest zijne intrede deed in de wereld, in het jaar 1801. En voorwaar was het een gewichtige gebeurtenis en wel waardig herdacht te worden.

Brigham Young is een van die groote geesten geweest, die door God op aarde gezonden werd tot het volbrengen van Zijne doeleinden en om een groot werk te verrichten onder de menschen. Niet genoeg is hij gewaardeerd geworden, maar toekomstige geslachten zullen hem erkennen als een groot man en het werk waardeeren door hem verricht. Hij was de ware opvolger van Joseph Smith en door God geroepen het Israël der laatste dagen naar het Westen te leiden. Vervolging en miskenning is ook zijn lot geweest, maar onwankelbaar heeft hij steeds zijn plichten vervuld. Groot was zijn geloof in God en in het werk der laatste dagen. Wonderbaar waren zijne gaven en talenten, zijne kennis en wijsheid moet erkend worden. Groot en gewichtig was de zending, waartoe hij was geroepen, maar de Heere had hem ook toegelust met alles wat daartoe noodig was.

Onverschillig in welken toestand hij ook geplaatst werd, welke vraagstukken of moeilijkheden zich ook voordeden, hij was steeds de zelfde, kalm en vastberaden was zijn besluit en oordeel. Vele personen niet tot de Kerk behorende, erkennen nu reeds het werk door hem verricht. Slechts enkele dagen geleden sprak Samuel Kohlberg, ter gelegenheid eener receptie door de handelsreizigers vereeniging te Salt Lake City gehouden, de volgende toespraak: „Wanneer ik deze schoone stad beschouw, dan kan ik slechts eene gevolgtrekking maken. Het is deze, dat Brigham Young de merkwaardigste burger geweest is, die Amerika ooit heeft voortgebracht. Hij heeft hier de schoonste stad in de Vereenigde Staten gegrondvest. Als ik dit zeg dan doe ik het voorbedachtelijk, want ik heb ze allen gezien. Als ik dit de schoonste stad noem, dan bedoel ik daar niet mede, dat er geen andere steden zijn met schoonere gebouwen. Die zijn er. Maar nergens zijn wijde straten, met boomen beplante wegen, schoone gebouwen en mooie straatwegen zoo volmaakt om eene schoone stad te vormen. Ik zal altijd verheugd zijn, om over Salt Lake te spreken, als de schoonste stad die ik ooit gezien heb, en over Brigham Young als de grootste burger die de natie ooit heeft voortgebracht.”

Wanneer wij de redevoeringen lezen door Brigham Young gehouden, dan kunnen wij eenigszins een denkbeeld vormen van zijne bekwaamheden, gevoelens en denkbeelden. Het was steeds zijn begeerte het volk te onderrichten en hun maatschappelijk zoowel als geestelijk, die dingen voor te houden, die tot hun welzijn strekken zouden.

Wij geven hier enkele aanhalingen uit eenige zijner preeken, welke voornamelijk betrekking hebben op de moeilijke tijden, in het begin van de nederzettingen in Utah.

ARBEID, DE EENIGE RIJKDOM.

„Het is voor mij onmogelijk te zeggen hoeveel een mensch moet bezitten, om hem het recht te geven iets te verwaarloozen, of door de Indianen weg te laten nemen. Een mensch heeft geen recht op eigendommen, tenzij hij daar gebruik van kan maken. Het is voor een mensch onmogelijk geld genoeg te hebben, om hem toe te staan het in te zouten, of met andere woorden, het in een kist weg te bergen, om daar te liggen zonder enig goed te doen voor hem zelf of voor zijnen buurman. Als gij meer ossen of vee bezit dan gij nodig hebt, geeft die dan aan andere menschen en ontvangt hunnen arbeid daarvoor in de plaats. Als een mensch een millioen schepels graan bezit dan is hij niet rijk genoeg, om zijne dienstbode één korrel in het vuur te laten vegen. Laat het door iemand gegeten worden. In den tijd van mijnen grootsten overvloed had ik geen meel genoeg, om mijne kinderen een kruimel brood te laten verknoeien. Neen, ik zou liever de grootste vijand die ik op aarde heb voeden, dan het in het vuur te laten vergaan. Geld is niet het ware kapitaal, het draagt den naam alleen. Het ware kapitaal is arbeid en het behoort tot de arbeidende klasse. Zij alleen bezitten het. Het is het been, de zenuwen en de spieren van den mensch, die de aarde onderwerpen. Deze macht werpt de bergen neder en verhoogt de valleïën, bouwt steden en tempels en maakt straten. In het kort, wat is er dat den beschaafden mensch huisvesting en genot verschaft, dat niet voortgebracht is door de kracht van zijn arm, de elementen aan zijnen wil onderwerpende?”

OMTRENT ONZE NAASTE.

„Hoevelen komen tot mij, om hunne broederen aan te klagen voor kleine dingen, wanneer ik in een oogenblik kan zien, dat hun geen voorbedachtelijke nadeel is overkomen. Zij hebben geen ontferming over hunne broederen, maar hun oordeel geen gehoor gevende, verlangen zij dat de kwaaddoener gestraft zal worden. En waarom? Omdat hij niet voldoet aan hunne eischen van recht en onrecht. Nu dit is de grootste dwaasheid. Ik zie, dat ik genoeg te doen heb, om over mijzelfen te waken. Het is alles wat ik kan doen, recht te verkrijgen, recht te handelen en recht te doen. Als wij allen dit zouden doen, dan zouden er geen moeilijkheden zijn. maar in den mond van een ieder zou zijn: „Moge de Heere u zegenen”, Ik gevoel gelukkig, zooals ik u altijd gezegd heb. Licht hangt het licht aan en waarheid de waarheid.”

(Wordt vervolgd.)

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

GEDACHTEN EN DADEN.

Gedachten en daden zijn zeer nauw met elkaar verwant, en onze gedachten zijn van grooter invloed op onze daden dan velen wel denken. Als de menschen voorzichtiger waren met hunne gedachten, dan zouden zij zichzelf beter kunnen beheerschen.

De mensch die steeds kwaad denkt verliest de macht om goed te doen. Booze gedachten worden zeer spoedig door daden openbaar. Vele menschen denken, dat zij gerust over alles kunnen denken, want dat niemand hunne gedachten kan gadeslaan. Als zij echter beseften dat hunne gedachten van zeer grooten invloed op hunne daden zijn, dan zouden zij misschien voorzichtiger wezen.

Veel kan de mensch doen, om zijne gedachten te beheerschen en te leiden en ook in dit geval wordt door oefening kunst verkregen. Wij moeten een vast besluit nemen onze gedachten te beheerschen en niet toelaten, dat zij ten speelbal worden voor alle booze en verkeerde dingen. Als dit steeds gedaan wordt, dan zullen die gedachten tot goede edele daden ontwikkelen. Wij moeten weten wat wij willen, weten hoe het te verkrijgen en streven het doel te bereiken.

Een mensch die steeds edele gedachten heeft over zijne medemenschen, die slechts tracht hunne goede hoedanigheden te zien, kan onmogelijk kwaad van hen denken en zal zelf naar het goede streven.

Onreine en onzedelijke gedachten worden door gelijke daden gevolgd. De gedachten die wij koesteren zijn het zaad onzer daden dat wij zaaien, Als wij goede daden willen oogsten, moeten ook goede en edele gedachten ons vervullen.

De mensch is wat hij denkt, en wordt steeds door zijne gedachten gevormd. De gedachten gevestigd op het doel dat wij bereiken willen, zal het volbrengen zeker doen zijn.

Bewaakt uwe gedachten en uwe daden zullen aan u onderworpen zijn.

Er komt een tijd, dat onze kinderen over ons zullen oordeelen, streng en hard, in spijt van alle kinderlijke piëteit. Hoe zal onze nagedachtenis zijn? Als een zegen of als een vloek?

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Het adres van de zendelingen te Antwerpen is Rue de Bom 50.

Ouderling Jas. H. Walker schrijft ons uit Groningen onder datum van 4 Juli: „Ik verliet Leeuwarden Woensdagnamiddag op weg naar Groningen om boekjes langs den weg te verkoopen. Ik had goed succes, en ook eenige aangename ervaringen. Ik had het genoeg op Donderdagmiddag een tweede ontbijt met aardbeziën bij een dominé te gebruiken, en denzelfden avond een maaltijd bij een christelijk onderwijzer. Gisteren (Vrijdag) verbleef ik twee uur bij een ander predikant.

Aan het begin van deze maand hebben wij een nieuw en meer geschikt lokaal te Schiedam gekregen. Het adres van de zaal is Lange Kerkstraat 86. Er is zitruimte voor ongeveer 80 personen. De zaal werd eerst gebruikt op Zondag, 5 Juli, en dienselfden morgen werd er een Zondagsschool met 29 ambtenaren en leden georganiseerd.

Sedert het laatste bericht, zijn er gedoopt in de maand Juni, te Amsterdam 2de wijk 4, te Arnhem 1, te Luik 1, te Rotterdam 4, te Den Haag 1, en te Leiden 1 persoon. In deze maand voor zoover wij reeds bericht hebben zijn er te Amsterdam, 1ste wijk 3 personen gedoopt.

AAN ONZE LEZERS.

Aangezien eenige onzer lezers gevraagd hebben wanneer betalingen voor „De Ster” moeten geschieden, deelen wij allen mede, dat wij steeds betaling van abonnementsgelden ontvangen. Wij raden een ieder, voor wien het te moeilijk is voor een geheel jaar in eens te betalen, telkens kleine sommen te voldoen, daar dit zal voorkomen, dat de som ten laatste boven hunne krachten gaat.

Wij zullen spoedig aan de Zendingen, alhier, en onze agenten in Amerika, een lijst opzenden, waarop de verschuldigde bedragen der inteekenaren vermeld zijn, zoodat een ieder van hen kan vernemen, hoeveel zij schuldig zijn.

Wij zullen tevens de vrijheid nemen aan de inteekenaren die „De Ster” per post ontvangen een nota te zenden en verzoeken vriendelijk allen die nog niet voor het vorige jaar of jaren betaald hebben, hieraan te willen voldoen.

Weest tevens zoo goed veranderingen van adres enz. dadelijk te melden.

HOE IK VAN EEN LID DER GEREFORMEERDE KERK EEN „MORMOON” WERD.

Vervolg van Blz. 204.

Ongeveer anderhalf jaar nadat ik door belijdenis des geloofs af te leggen was toegetreden als lid der Gereformeerde Kerk en mijne twijfelingen omtrent een en ander reeds een geruimen tijd hadden geduurd, trad ik in het huwelijk, en mijne vrouw hoewel niet tot hetzelfde Kerkgenootschap behoorende was ook van zeer ernstige levensopvatting, en helde over tot de zienswijze der Sabbattisten. Zelve uit ouders gesproten welke tot de Hervormde Kerk behoorden, had zij een neef welke leider was der Sabbattisten in een der hoofdplaatsen van ons land. Zij nu met haar eenige jaren oudere zuster, hare moeder was reeds lang overleden, werden door dezen neef dikwijls bezocht, en zijne gesprekken lieten niet na een zeer ernstigen indruk op hunne ontvankelijke gemoederen te maken, en 't kostte mij, vooral in den eersten tijd zelfs heel wat moeite mijne vrouw te bewegen, om, niettegenstaande onze van elkander verschillende godsdienstige meeningen, mij naar 't echtaltaar te volgen.

Evenmin echter als ik bij ons huwelijk meer een overtuigd gereformeerde was, evenmin was mijne vrouw overtuigd Sabbattiste. Wij waren beide hinkende op twee gedachten en een getrouw beeld van 't geen Amos leerde in de dagen van ouds, namelijk: „En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het Noorden tot het Oosten: zij zullen omlooopen om het woord des Heeren te zoeken, maar zullen het niet vinden.” Waren wij niet rijp voor de verkondiging van het Evangelie? En het werd ons verkondigd, maar . . . . . 't was heel, heel anders dan wij 't ons een van beiden ooit hadden voorgesteld.

Eens op een Zaterdagavond las ik, ik was toen ter tijd reeds woonachtig in Leeuwarden, in een dagelijksch verschijnend advertentieblaadje eene aankondiging van de Zendelingen der kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, dat ze den volgenden Zondag 's morgens te 10 uur op een aangegeven plaats eene vergadering zouden houden, tot bijwoning waarvan een ieder werd uitgenoodigd.

Meer uit nieuwsgierigheid, dan wel uit ware belangstelling, richtte ik mijne schreden des Zondagsmorgens naar het aangewezen zaaltje. Om nu te zeggen dat deze eerste door mij ooit bijgewoonde vergadering mij bijzonder trok, zou bezijden de waarheid wezen. Integendeel, gewend als ik was, des Zondags naar een fijn uitgewerkte preek te luisteren, voorgedragen naar alle regelen der rederijkerskunst werd mijn gehoor min of meer onaangenaam getroffen door de ongeschoolde uitspraak van den spreker.

Aan 't eind der vergadering werd al den aanwezigen een tractaatje

uitgereikt, (Beproeft alle dingen en behoudt het goede.) Thuis komende las ik dit blaadje, en voor 't eerst sedert langen tijd kreeg ik een geschriftje over godsdienstige onderwerpen onder oogen wat mij althans gerijmd voorkwam, en als rechtvaardig vermocht te beschouwen.

Ik had echter van den zendeling, die in dat zaaltje het woord voerde, niet gehoord of er meer dergelijke vergaderingen zouden worden gehouden, ook niet waar hij gehuisvest was, of maar iets wat tot zijn persoon of werkzaamheden in betrekking stond, zoodat, al zoude ik het verlangen daartoe ook hebben gekoesterd, mij geene gelegenheid was geschonken iets meer van zijne leer of zienswijze te vernemen.

Kort echter daarop, ontmoette ik dezen heer op de straat, terwijl ik van mijne werkzaamheden naar mijne woning ging. Ik hield hem staande, en verzocht hem, mij eenige meerdere inlichtingen te verstrekken, betreffende dat tractaatje, en zijne leer. Natuurlijk was hij ten zeerste gewillig hieraan gevolg te geven, en gaf mij onmiddellijk een geheele serie andere tractaten en boekwerkjes voor mijn verder onderzoek mede. Wij spraken af, dat hij op een avond welke ons beiden gelegen kwam, mij een bezoek aan huis zoude brengen, om over deze onderwerpen uit te weiden.

't Beloofde eerste bezoek kwam natuurlijk, en ons gesprek strekte zich tot middernacht uit.

't Ging ons, mijne vrouw eveneens, als eenmaal de Emmausgangers.

Onze harten waren brandende toen ons de Schriften werden geopend, en bij iedere schrede dat ons onderzoek vorderde vielen ons als 't ware de schellen van de oogen.

't Werd ons duidelijk, toen ons de leer van het voorbestaan werd uitgelegd, wat de oorzaak der Goddelijke uitverkiezing was; hoe de eeuwige Vader onze geesten in het voorbestaan had gadeslagen, en voor ieder onzer overeenkomstig onze rechtvaardigheid en bekwaamheid een plaats en werkkring in het leven voor de toekomst had aange-wezen. Nu werd het ons duidelijk hoe de Heer Jeremia had kunnen uitverkiezen en den volkeren tot een profeet stellen vóór dat hij nog ooit het levenslicht had aanschouwd. Wij konden nu zien, hoe het met ons gevoel van rechtvaardigheid was te rijmen, dat de Heer Jacob had liefgehad en Ezau gehaat. Hun gedragslijn in hun voorbestaan namelijk had Hem daartoe een rechtmatige aanleiding gegeven. 't Werd ons duidelijk toen ons de leer van den vrijen wil des menschen werd verklaard, hoe de Heer niet alleen rechtvaardig, maar duizendmaal teederder dan een vader, voor zijne menschenkinderen op aarde zorgde, door hen Zijne geboden te geven, met het vrijwillig vermogen dezelve tot hun eigen geluk en voordeel te onderhouden. De Vader van allen was thans in onze oogen niet meer de zelfzuchtige egoïst, door de Christelijken ons voorgesteld als zoude Hij alles om Zijns zelfs wil hebben gemaakt, zonder daarbij op het belang van Zijne schepselen te

letten. Al de geleerde redevoeringen en spitsvondigheden van mijne vroegere leeraars waren niet in staat geweest deze verschillende combinaties voor mijn geestesoog zoo helder en duidelijk uit een te zetten als deze eenvoudige en daardoor juist zoo treffende onthullingen van dezen nederigen en simplen dienstknecht van God.

Was het niet, zoo redeneerde onze vriend, den vrijen wil van Abel geweest, dat hij rechtvaardig had geleefd en daardoor zijn offer aange naam had gemaakt in de oogen des Heeren, terwijl de Goddelijkstem zelf tot Kaïn de waarschuwing deed hooren, dat slechts zoo hij wél deed er ook voor hem verhooging was en anders onvermijdelijk de zonde voor de deur lag. Sprak niet een der ouden reeds tot Israël: „Kiest u heden wien gij dienen wilt; wat mij aangaat, ik en mijn huis, wij zullen den Heere dienen.” Had niet Jezus tijden en tijden lang over Jeruzalem zijne handen uitgebreid, om hen zoo mogelijk bijeen te vergaderen gelijkerwijs een hen hare kiekens, maar waren zij het niet zelf die niet hadden gewild? Doch waartoe meer, is niet iedere bladzijde van den bijbel een bewijs, dat God de menschen door middel van alle Zijne heilige profeten en leiders tot bekeering riep, en is het feit zelve, dat zij zoo menigmaal ongehoorzaam waren, niet het beste bewijs dat zij het vrijwillig vermogen bezaten, om wel of niet te gehoorzamen. Kan 't schooner worden uitgedrukt dan het door een onzer eigen dichters is bezongen geworden in de woorden:

Weet dan dat elke ziel is vrij
Zijn weg te kiezen waar 't ook zij;
Ten hemel dwingt de Heer ons niet,
Daar Hij een vrijen wil ons liet.
Vrijheid en rede maakt een man,
Ontneemt hem die, wat is hij dan?
Hij wordt als dier, en denkt dus niet
Aan 't geen de hel of hemel biedt.

De mildheid en groote waarde, ja, datgene, wat juist het Evangelie tot een onschatbare parel verheft, werd ons duidelijk, toen wij inzage kregen van het feit, dat niet alleen het Evangelie d. w. z. het plan Gods tot zaligheid der menschen, voor de levenden was, maar ook voor hen die reeds waren gestorven en het tijdelijke met het eeuwige hadden verwisseld. Wij leerden de liefde kennen en beseffen van den Vader, die niet had geschroomd Zijn eigen Zoon over te geven, welke Zoon Zijn bloed uitstortte en zich door 's menschen handen vrijwillig den smadelijken kruisdood liet aandoen, waardoor de Vader de wereld, (niet alleen de uitverkorenen) met Zichzelve verzoende. Jezus kwam, om 's Vaders wil te volbrengen, welke wil nu is, dat alle menschen zouden zalig worden.

Wij leerden de liefde beseffen van den Zoon door het feit dat Hij

alhoewel de Zoon van God, op aarde had geleefd als mensch, niet als een God-mensch, zooals door de Calvinisten voorgesteld, maar als een werkelijk mensch, van gelijke bewegingen als wij, die Zijne broederen in alles gelijk was geworden, uitgenomen de zonde, een mensch behebt met al de zwakheden der menschelijke natuur, waartegen Hij zoo uitnemend wist te strijden, dat geen dezer zwakheden Hem ooit tot eenige zonde konde verlokken. Wij waren in staat voor dezen God en dezen Zaligmaker in werkelijkheid liefde te gevoelen, omreden Zij ons eerst hadden liefgehad. Wij leerden een God kennen naar wiens werkelijk beeld wij gemaakt waren, d. w. z. dat wij als menschen bevoorrecht boven al het andere schepsel ons konden en mochten vertoonen in het zelfde stoffelijk omhulsel als 't welk de Vader zelve droeg n.l. een lichaam van vleeschelijke bestanddeelen, geconstrueerd volgens de hoogste en fijnste begrippen van ontwikkeling. Wij leerden dat de Vader niet alleen een ongeziene Geest was, maar dat Zijn lichaam in vorm dezelfde was als die van ons. Een persoonlijkheid namelijk welke gezien kon worden en aanschouwd van oog tot oog. Dat deze God Zich in onze eeuw van ongeloof en twijfelzucht aan een eenvoudig jongeling had geopenbaard, op dezelfde wijze als Hij zich in de dagen der grijze oudheid aan mannen als Abraham, Jacob en Mozes had geopenbaard. De band tusschen ons als menschen en Vader in den Hemel werd door deze verkondiging oneindig nauwer. We konden gevoelen en zien dat Hij bestond en heel onzen levensloop had gade geslagen en in werkelijkheid onze wegen had bestuurd. Wij konden nu geloof hebben dat God onze gebeden kon verhooren, omreden wij wisten dat Hij bestond. Zijn bestaan als rechtvaardig en rein Wezen was voor ons thans geen ongerijmde zaak meer, maar was voor ons nu volkomen in harmonie met Zijne daden.

Maar . . . het bloote toestemmen en ons verblijden in deze dingen was niet alleen voldoende. 't Was niet genoeg enkel te zeggen dat wij geloof hadden maar volgens Jacobus moesten wij dat toonen ook. En toen wij dan den dienstknecht des Heeren vroegen, wat wij moesten doen om zalig te worden, en welke dingen we in 't werk moesten stellen, om de overtuiging te ontvangen, dat wij dezen Vader met Zijn Zoon van wiens groote liefde wij overtuigd waren, welgevallig waren, kon toen zijn antwoord anders luiden dan dat van zijnen voorganger Petrus van voor negentienhonderd jaar, toen die op het Pinksterfeest te Jeruzalem tot de vergaderde joden, die tot hem dezelfde vraag richtten, zeide: „Bekeert u en wordt gedoopt tot vergeving uwer zonden en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen!”

Nu zoude het dan blijken, of wij waarlijk den Heer wilden dienen of dat onze bedoelingen slechts ijdel waren geweest. Wij hadden ten volle geloof gekregen in 't geen de dienstknecht Gods ons had verteld, en toen hij ons sprak van Joseph Smith, aan wien de Heer al deze

dingen had geopenbaard en aan wie Hij bevel had gegeven, om uit te gaan te prediken en een volk te vergaderen, om Hem te dienen, en zich voor te bereiden, om Hem straks te ontvangen, wanneer Hij tot de aarde zoude komen zooals door Hem zelven en door de mond van Zijne dienstknechten van voorheen gepredikt, toen ons dit alles werd gezegd bestond er in ons waarheidszoekende gemoed niet de minste twijfel meer aangaande deze dingen, en konden wij even gemakkelijk in Joseph Smith gelooven, dan wij 't konden in mannen als Petrus, Paulus enz. Maar zoo als ik zeide, 't bloote toestemmen alleen was niet voldoende, en al waren wij 't volkomen eens met al de lieflijkheden en schoonheden van het Koninkrijk Gods ons verkondigd, zoolang wij niet even als de bekeerlingen van ouds, even als de Kamerling, even als Cornelius, even als de Stokbewaarder, gedoopt waren tot vergeving onzer zonden, waren wij nog buiten het Koninkrijk en geen lid van de Kerk van Christus.

Wij moesten gedoopt worden tot vergeving onzer zonden en zoo-doende worden ingelijfd in Zijn koninkrijk, een lid van Zijne kerk, maar om dit alles te zijn, we gevoelden het duidelijk, moesten wij worden . . . . mormonen? — En de slechte reuk waarin deze menschen stonden, die hunne kwade? praktijken in 't verre Westen van Noord-Amerika, buiten de grenzen van alle beschaving uitoefenden, was thans ook tot ons doorgedrongen.

't Was ons echter duidelijk, dat wij ons bij hen moesten aansluiten en dat alleen bij hen de macht en bevoegdheid bestond, ons in het Koninkrijk van God in te lijven.

Zonder ons om eenig ding te bekommeren, en zonder te vragen wat anderen en wat onze verwanten en vrienden er wel van zouden zeggen, deden wij den stap en werden gedoopt even als Paulus, als de Kamerling, de Stokbewaarder, Cornelius en even als allen ooit ingelijfd in het Koninkrijk van God. Wij werden gedoopt tot vergeving onzer zonden en wij ontvingen den H. Geest volgens de wijze van vroegere dagen, namelijk door het opleggen der handen van de dienstknechten des Heeren.

Vraagt ge nog Gereformeerden, hoe wij werden gedoopt? Behoeft het betoog, dat wanneer er sprake is van doopen, dat dit moet gebeuren op dezelfde wijze als waarop Jezus ons door Zijn voorbeeld is voorgegaan? Kennen wij meer dan ééne doop, in het Evangelie? Leert de Schrift niet, één geloof, één doop één Vader van allen enz? En deze doop hier bedoeld, geen enkele Christen durft staande te houden, dat deze oorspronkelijke doop anders dan door onderdompeling geschiedde.

Ik ben aan het eind gekomen van mijne verhandeling.

Jezus zeide in Zijne dagen, sprekende van Zijne leer: „Indien iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer getuigen of zij uit God is, dan of ik van mijzelfen spreek. Joseph Smith heeft in zijn tijd deze woorden herhaald, en in toepassing gebracht op hetgene wat

hij predikte. Wij hadden den wil gedaan en ontvingen eene getuigenis. En ten spijt van al onze Gereformeerde vrienden en bekenden is dit getuigenis, niet (zoo als door hen voorspeld) weer spoedig verdwenen, maar daarentegen sterker geworden van dag tot dag, en ofschoon wij in de stad onzer inwoning voor langen tijd de eenige leden der Kerk waren, hebben wij een machtige getuigenis ontvangen van de Waarheid van het Mormonisme, en weten wij, dat nimmer iemand zal kunnen komen, om dit getuigenis van ons weg te nemen, tenzij het zoude zijn, wat God verhoedde, door onze eigene overtredingen.

Wij weten, dat Joseph Smith een profeet van God was, en niet alleen hij, maar allen die na hem over de kerk hebben gepresideerd tot op den tegenwoordigen Joseph F. Smith, en ofschoon wij nooit iemand van hen hebben ontmoet, zijn wij gewillig hen in hunne roepingen te erkennen en verlangen dat altijd te blijven doen. Wij hebben de Zendingen, in ons midden gezonden, lief, — allen, — zonder uitzondering. Wij zijn gewillig, hen te steunen en te helpen, en als 't van ons zoude worden gevraagd, hopen wij gewillig te zijn, alles te geven voor het werk des Heeren in deze laatste dagen.

En nu nogmaals zoo als ik in het begin zeide, ziedaar mijne getuigenis, een waar en trouw verhaal van de beweegredenen waarom ik overging tot het Mormonisme, waarom ik deze paarl onder het slijk der wereld heb vandaan gehaald. Moge deze mijne verhandeling eenig nut stichten; het schrijven er van heeft mij opgebouwd, en ik heb gevoeld den Geest Gods onderwijl te hebben genoten. Mogen velen dit lezen, niet alleen de leden der Kerk, maar ook vele vreemdelingen en onderzoekers, en onder deze laats'ten enkelen getrokken worden door dit eenvoudig en waar verhaal onzer ondervindingen, en mochten zij kunnen besluiten even als wij deden, om met terzjudezetting van alle menschelijke dwaalbegrippen, de eenvoudige en schoone waarheden van het Evangelie van den Zoon Gods aan te nemen, dan zoude ik mijne moeite meer dan ruimschoots beloond achten.

I N H O U D :

Het Pionier Monument	Blz. 214	Gedachten en Daden	Blz. 221
Bedevoering	„ 214	In ons Eigen Zendingsveld	„ 222
Conferentie-Aankondiging	„ 218	Aan onze lezers	„ 222
Kerknieuws	„ 218	Hoe ik van een lid der Gereformeerde	
Ontslag en Benoeming	„ 218	Kerk een „Mormoon” werd	„ 223
Brigham Young, de Grondlegger van Utah „	219		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.